

Нек у миру расту деца

Свечаност поводом Дана школе „9. бригада“

ДОСТА НАМ ЈЕ РАТОВА И НЕСЛОГЕ

Дан школе „9. бригада“, најмлађи фолклор

Овог 11-ог марта, док је узаврели Београд на два фронта био битку за уједињење Србије, за демократију, за праведнији живот и за виши квалитет живљења, једна бројна породица обележавала је десет година свога постојања. Окупљени у свечаној сали — ученици, родитељи, гости и радници ОШ „9. бригада“ на свечаном скупу кроз речи, песму, музику и игру на свој начин дају допринос нашем садашњем тренутку. „Нек у миру расту деца“ заједничка нам је порука, а то је на најречитији начин изразила Антонета Виденовић, ученица V-ог разреда — која је освојила I награду на конкурс за литературе.

II награду понела је Ана Горишек, VIII разред „3. октобар“, III награду освојила је Ивана Милошевић, V, „9. бригада“.

Понети идејом мира и љубави која се као црвена нит провлачи кроз програм

свечаности, сви смо уживали у разиграном и ведром програму, што нас је понео и узнео у светле висине, а за тај угођај заслужни су учитељи, наставници Стана Таникић, Добрила Јовановић и остали.

Хоћемо што више децјег смеха, песме и игре!

Редакција

ВИСИБАБА

СТИЖЕ НАМ ПРОЛЕЋЕ
НАЈАВЉУЈУ ВЕСНИЦИ
СА ЗЕЛЕНИМ ЛИСТОВИМА
И БЕЛИМ ГЛАВИЦАМА.

САД ПОЉА И БАШТЕ
БЕЛЕ ГЛАВЕ КРАСЕ,
ПОЗДРАВЉАЈУ ДЕТУ
И БУДЕ ИМ МАПШТЕ.

Ана Николић,
и Маријана

150-годишњица рођења Лазе Костића

ЛАЗА КОСТИЋ

(1841 — 1910)

У селу Ковиљу, у Бачкој, 31. јануара 1841. године Христина и Петар Костић добили су сина Лазу. Христина је убрзо умрла и сву бригу о њему преузели су тетка и ујак.

Гимназију је учио у Панчеву, Новом Саду и Будиму а права са докторатом завршио је у Пешти. У Новом Саду је био професор, велики бележник и сенатор. Истакнута је личност омладинског покрета, мада се касније удаљио од њега. Као сарадник Светозара Милетића бивао је у тајним мисијама у Србији и Црној Гори; хапшен од мађарских власти у два маха. У петак 9. децембра ујутро, у једном бечком санаторијуму, умро је песник, преводилац, политичар, новинар, идеолог и мислилац Лазу Костић. Сахрањен је на сомборском гробљу, где му је касније гроб обележен скромним спомеником.

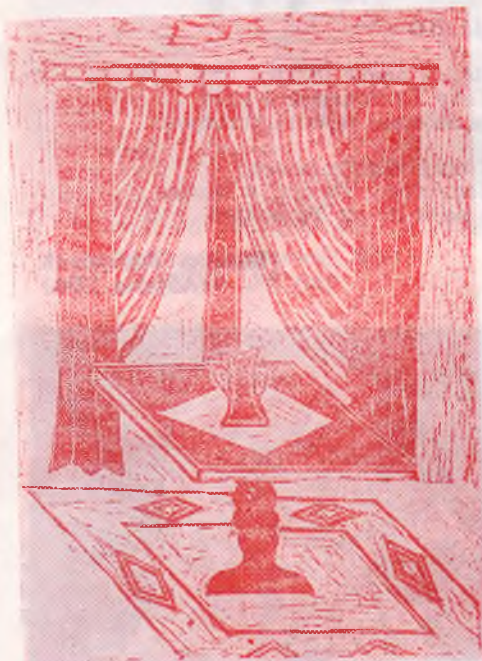
Бавио се и књижевном и позоришном критиком и естетиком (*Основа лепоте у свету с особитим обзиром на српске народне песме*). Поред лирских песама и балада, написао је значајне и поетичне трагедије: *Максим Црнојевић* и *Пера Сегединац* и расправе *Критички увод у општу филозофију*, *О Јовану Јовановићу Змају* (Змајови), његову певању, мишљењу и писању. Истакао се преводњештем Шекспира, па му с правом припада заслуга за увођење Шекспира код нас.

МЕЂУ ЈАВОМ И МЕЂ СНОМ

Срце моје самохрано,
ко те дозвола у мој дом?
неуморна плетисанко,
што плетиво плетеш танко
међу јавом и међ сном.

Срце моје, срце лудо,
шта ти мислиш с плетивом?
ко плетиља она стара,
дан што плете, ноћ опара,
међу јавом и међ сном.

Срце моје, срце кивно,
убио те живи гром!
што се не даш мени живу
разабрати у плетиву
међу јавом и међ сном!

Ивана Грујовић, VI-1
„Б. Радичевић“

**НЕМА СИЛЕ КОЈА ЋЕ ОСЛОБОДИТИ ЈЕДАН НАРОД
ОСИМ СИЛЕ САМОГА НАРОДА.**

М. ГОРКИ

ПОВОДОМ 8. МАРТА

МОЈА МАМА

Кадгод ме мама нежно погледа,
малена звонца затрепере у мени,
нешто топло обавије ми срце
и образ ми од ореће поцрвени.

Мамин пољубац је као ватра,
као птичје перо кад на образ ми слети
Као миловање ветра, као
свилена нит или лабуд бели.
Очи су јој као два језера из бајке,
Ето, такав је лик моје мајке.

Александра Лалић, IV-2
„9. бригада“

МАЈКО

Мајко, данас је Твој дан!
Нећу Ти поклонити цвет
са лажним речима усхићења.

Поклонићу Ти осмех.
Поклонићу Ти сјај у очима
и рећи ћу да Те волим.

Биљана Тодоровић
(Априла 1990.)

Нина Станковић, VII-2
„Бранко Радичевић“

Бојан Јеленковић, VIII-3
„Бранко Радичевић“

МОЈА МАЈКА

То су очи моје мајке,
као два језера из бајке.
Руке њене нежне и беле
уvek ме радо у загрљај желе.

Мајка је ружа у коси,
она ми сваког дана,
као на дар,
благосмех доноси.

Она је биће нежно и благо
и мени бескрајно драго.

Мирјана Тасић, IV-3
„29. новембар“

ОСМИ МАРТ

Данас је осми март,
најлепши празник твој,
честитам ти га с љубављу
и штрими поклон мој.

Маријана Живковић, III-3
„9. бригада“

БУНЕТ СТИХОВА ЗА МАЈКУ

МАМИ ЗА 8. МАРТ

За осми март
пољубићу маму у лице
и даћу јој букет
плаве љубичице.

Тога дана моја мама
радосна ће бити.
а тата, сестра и ја
срећу ћемо јој пожелети.

Маријана Кузмановић, III-3
„9. бригада“

МАЈКА

Мајка је мирисави цвет
који никада не вене,
лепа паметна и велика жена
која је родила мене.

Ручак спрема, пере, пегла
редовно кућу мете
и уме да плете.

Алит Демиров, VII-3
СОШ „25. мај“

Душица Тодоровић, VI-1
СОШ „25. мај“

Мајка је највеће благо.
Увек ћу је у орцу носити
и њоме ћу се поносити.

Лидија Радосављевић, IV
„Б. Радосављевић“

Ничега нисам остала жељна,
зато и јесам богата јако,
и увек ћу срећна бити
док тебе имам, мајко,

Х Х Х

Поклонићу мајци
букет љубичица
и ђачку књижицу
са много петица.

Х Х Х

Обећај мајци
да ћеш бити бољи,
чини то стврдно —
биће јој по вољи.

НАШЕ ТРАДИЦИЈЕ

БАДЊЕ ВЕЧЕ

Ове године, нешто слободније, уочи Божића оживљен је један леп обичај у Злоту. Ми млади нисмо били много упућени у те обичаје, а сада смо увидели да је то права радост баш за нас децу.

Уз помоћ старијих организовано је неколико група дечака и девојчица које су ишле од куће до куће уочи Божића. То су „КОЉИЧДРЕЦИ“. Са штаповима „колиндама“ ишараним и окићеним уз песму „Божић бата“ ишли су по селу певали и увеселаваали домаћине.

Свуда су радо примани, чапћавани и даривани. Према веровању они доносе срећу, здравље и богатство, па није чудо што су их сви с весељем примали. Након краћег задржавања, фотографисања уз наздрављање и примање дарова (колачи, бомбоне, воће и сл.) продужују. Око поноћи скупе се код једног из групе, богато вечерају и поделе дарове.

Андријана Јоцић, VII-1
„П. Радовановић“
Злот

БУРЂЕВДАН

6. маја — Бурђевдан! Тога дана се рано устаје и одлази са стадом на пашу. У подне се враћа са овцама, а успут набере пољско цвеће и направи мали округли венац. Жене умесе округле колаче, па се и колач и венац ставе на дрвено ведро, те се и кроз венац и колач помозу ошце. Затим се узме колач и ломе. Комади припао највећи комад, тога је и највећа срећа.

Млеко се кува, а мушкарци пеку јагње. Кад је ручак готов, (млеко се намењено мртвима), руча се. Пуца се у ваздух из пушке да би се отерали вукови од стада. Колико се далеко пуцањ чује, на толикој удаљености вукови се не приближавају.

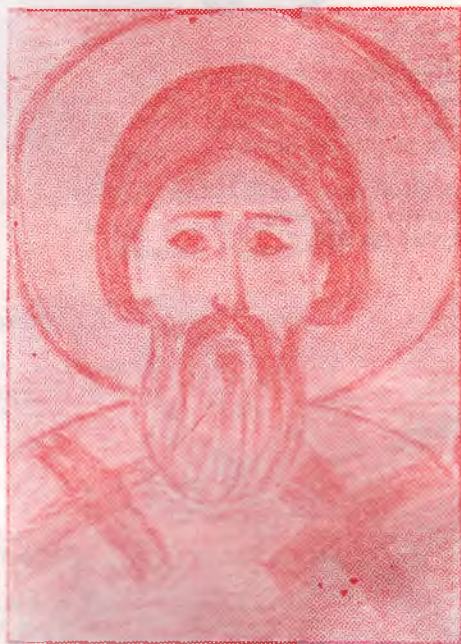
На Бурђевдан се ките сва врата да би било напретка у домаћим животима. Као што се лишће обнавља сва-

ког пролећа, исто тако да се и стока множи и обнавља.

Уз ручак се обавезно пије и млеко, јер је то празник млека. Много ми се свиђа овај обичај, па и у филму „Дом за вешање“ најужбудљивија сцена јесте баш Бурђевдан, а о музици из њега и да не говорим, сви је обожавамо.

Слабана Петровић, V-5
„9. бригада“
Лука

СВЕТИ САВА

Драга Редакцијо, драги наши вршњаци, читаоци „Јасмина“, шаљем вам поздраве и део ликовних радова новоотворене основне школе „Свети Сава“ у Аранђеловцу.

Желимо да лепота слободног и безбрижног живота, коју смо пренели и на наше радове, буде саставни део радности деце целог света.

Ученици и предметни наставник
ликовне културе
„Свети Сава“, Аранђеловац

Добрица Ерић

ЕКОЛОШКА АЗБУЧНА ЈАДИКОВКА

Ал је грдан овај свет
Болестан је сваки цвет
Ветрић носи око кућа
Гареж што нам пуни плућа
Дунав ваља масно муље
Ђердап ради на лож-уље
Бротске нам слике жаре
Живописне булеваре
Зечеви се клоне лепе
И румене шаргарепе
Језеро је жива бара
Као гнездо змијског цара
Лептирићи на свом пиру
Љубе цвеће и ђумиру
Милијарду мува пада
На контејнер усред града
Њиве смрде целот лета
Од мокраће и измета
Поган из септичких јама
Растура се по баштама
Словенске се лепе суше
Толико Словени пуше
Ђелава су брда шупља
У њима се свашта скупља
Фабрика све више ларма
Хтела би да буде фарма
Цистерна сад поји нас
Чесме служе за украс
Пентлмени, дане наше
Шећеране загорчаше!

Саша Јордановић, VI-1
СОШ „25. мај“

МИНИ

Имала сам мацу,
звала сам је МИНИ.
Волела је млеко
и слатки „Б а н и н и“.

Та је мала маца
била беле боје,
а бркова црних
к'о у витеза К о ј е.

Александра Димитријевић, VII-1
„29. новембар“

Али једног дана
моја маца Мини
заволела мачка
који се звао В и н и.

Заљуби се до ушију
у Винија мачка,
па сад сузе теку
одавде до Ч а ч к а.

Шта се ту може?
Љубав је — и тачка.
Позовите госте
и ожените м а ч к а.

Весна Јоцић, VII-1
„П. Радовановић“
Злот

Ученицима и радницима
ОШ »Бранко Радичевић«
ческојшћемо

ДАН ШКОЛЕ

Редакција

ОНИ НАС УЧЕ

Марија Новаковић и Драгана Ђурић, VII-4 упознаће нас са Даринком Љубичић, учитељицом ОШ „29. новембар“.

Рођена сам у малом шумадијском селу испод Букуље и у поратним годинама учила основну школу у селу Партизанима. Желела сам као дете, да учим фармацију, али отац ме уписа у учитељску школу коју сам касније и заволела. Кроз школовање и у контакту са децом човек заволи и њих и рад са њима.

Почетак мога учитељовања пада 1962-е године, а у селима близу Аранђеловца. Одатле прелазим у Тимочку Крајину сазнавши из новина да се тражи учитељ у Оснићу. Дошла сам, јер су примања била већа. Ту сам провела шест година, затим у Валањевском Букову пет и тада прелазим у Борску општину (1975.), а у Бору сам од 1977-е године.

— Да ли сматрате да је позив учитеља тежак?

Рад са децом је веома тежак, (ма како се неком чинило другачије). То је умеће: упознати децу, завоleti, а затим умети се спустити на њихов ниво и све што им треба пренети и објаснити — знати се прилагодити одговарајућем узрасту.

— А нешто о положају просветних радника у друштву?

Временом се тај наш статус мењао. Некада смо били доста цењени, па с временом мењале су се вредности у друштву, наступило је време компјутеризације, па људи заборављају на оно што је елементарно — забораве на почетно учење. Али долази време када ће се сваки прави и квалитетни рад ценити па и награђивати.

Млади треба да се одреде за онај посао који воле, а и за струку која се највише тражи.

— Какве утиске носите из првих дана рада са децом?

Сваки почетак доноси многе радости, изненађења, а што је најважније тај рад је обележен са пуно полета и заноса. Много се проводило са децом. У слободном времену ми смо се дружили. Школа је била главно место за окупљање. У селима се радило комбиновано са по два разреда, (то градска деца не могу ни да представе себи), тек у Бору први пут узимам децу само једног и то првог разреда. Наравно да ту генерацију и највише памтим, јер су били веома радна и амбициозна деца.

ГОВОР БРОЈКИ

Успех основних школа према средњој оцени на крају првог полугодишта 1990/91. год.

1. ОШ „9. бригада“	— 4,09
2. ОШ „3. октобар“	— 3,97
3. ОШ „Б. Радичевић“	— 3,94
4. ОШ „29. новембар“	— 3,85
5. ОШ „В. Караџић“	— 3,70
6. ОШ „П. Радовановић“	— 3,51
7. ОШ „С. Миљковић“	— 3,45
8. ОШ „Б. Јакшић“	— 3,29

Средња оцена укупно 3,73

Изостанци се крећу у просеку по 10 оправданих по ђаку, а 0,89 неоправданих, за I-о полугодиште.

Извод из извештаја

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ

Представљамо нашу другарицу **Александру Димитријевић, VIII-1** — „29. новембар“.

— Сања, знамо да си била у Бјелој (Бока Которска) и на Походима Дечјег савеза Србије 1990-е. Како је било?

У Бјелој се одржавао Девети фестивал литеарног стваралаштва Југославије. Домаћин нам је била основна школа „Орјенски батаљон“. То је била велика смотра и прилика да се стекне много познаника и пријатеља. Савез организације Црне Горе за социјалистичко васпитање и бригу о деци доделио

ми је награду за успешно учешће — дела Мирослава Антића и диплому. Моји вршњаци из свих република показали су своје литеарне способности. Било је дивно. Уживала сам у чарима Боке Которске „Лепотице Јадрана“.

На Походима сам провела шест незаборавних дана опет са друговима из свих крајева наше земље (највише из Србије). Циљ и смисао Похода је дружење. Пропутовали смо добар део Србије. Ноћења са програмима и забавом имали смо у Г. Милановцу, Ваљеву, Т. Ужичу, Ковачици и Сремским Карловцима. То је за мене била права награда и посебан доживљај.

— Како постижеш одличан успех и чиме се бавиш кад не учиш?

Многи мисле да све време проводим над књигом. Важно је добро организовати и распоредити време. И успех неће изостати. У слободном времену бавим се разним активностима: цртам, слушавам музику, читам и другујем са добром књигом.

— Бавиш ли се неким спортом?

Омиљена ми је кошарка. То је права прилика да се опустим и нађем са другарицама: тако заборавим све проблеме који муче нас младе.

— Твоја порука вршњацима?

Све што нам треба — то је љубав!

Приредила:

Марија Новаковић, VII-4

„29. новембар“

Лидија Ђорђевић, VII-1, „Ђура Јакшић“ Кривељ

ПЕСМА ДО ПЕСМЕ

ВЕТРОВИ РАТА

И ветрови су тада полудели,
и киша крви је падала,
олуја је лешеве носила,
а људска срца су се надала.

У ватри и пепелу гореле су кости,
црни се ветар грохотом смеје,
деца плачу и Сунце плаче,
ал' ипак око срца нешто граје.

У тами потмуле мрачне ноћи
чују се јецаји, крици, сузе,
Зар нема Бога на овом свету,
зар им све судбина узме?

Остају ожиљци, на челу боре,
у срцу, заувек, жива рана,
што не да да се забораве
патње неких далеких дана...

Милена Петковић, VI-4
„9. бригада“

ЧУДНА РЕКА

Моја река чиста као суза
некад текла,
сад у мојој реци
на две стране
кесе vise,
више шерпе,
више лонци,
а стакла је лом
као да је био
бродолом.

Нема риба ни ракова,
а рибари лове лом.
Рећи ћу вам
ко је крив:
наши стари
без пардона
беже од контејнера.

Деца тужна
на обали стоје
и чекају
неке дане боље.

Андријана Јоцић, VII-1
„Петар Радовановић“
Злот

ПОГЛЕД У НЕБО

Гледам у небо препуно сјаја,
где људски животи броде,
један другог братаски воле
и истим путем ходе.

Гледам у небо,
како је ноћас црно,
па мислим, можда је то
Месец Земљу
црним плаштом огрн'о.

Гледам у небо препуно звезда,
међу њима је и живот мој,
желим га наћи, али око њега
пуно живота је — читав рој.

Гледам у небо, а сузе теку,
нека је тупа у срцу мом,
а ја бих хтела бар за тренутак
да небо буде мој други дом.

Милена Петковић, VI-4
„9. бригада“

Јелена Тричковић, VI
„9. бригада“

ПЕСМА ДО ПЕСМЕ

ДОК ТЕБЕ НИСАМ СРЕЛА

Док тебе нисам срела,
никога нисам волела,
никога нисам хтела,
можда сам тебе у машти желела,
можда сам тебе чекала
да ми улешиш ноћи, —
чезнула сам над њеш доћи.

Сада имам само тебе
и ником те не дам од себе
да ми улешиш јутра
(макар, само, од данас до сутра) —
Срећна сам што сам тебе срела
и што сам с тобом руке сплела.

Бојана Јаношевић, VII-4
„Петар Радовановић“
Злот

Драгана Младеновић, VIII-4
„Б. Радичевић“

БЕЛИ СНЕГ

Снег лепрлина и снег сеје,
од њега се лесе стреје.

Бела поља и планине,
беле шуме и долине.

Дивљанчићи мали
у гнездо су пали,
и Снежко је бео
поред њих весео.

Иваца Милошевић, V-1
„9. бригада“

ЗАБРАЊЕНО

Болно је и слатко чекање забрањеног,
јер у забрањеном кафићу
забрањеног човека чекам.

Чекам забрањено у забрањеном
и забрањујем себи да чекам,
да стретим, али како душу да смирим
док дрхтим и чекам
неког ко можда неће доћи,
јер је забрањено.

Питам се хоћу ли поднети крај,
могу ли, имам ли снаге да заувек
затворим врата
за ТОБОМ?...

Андријана Јоцић, VII-1
„Петар Радовановић“
Злот

Алит Демири, VII-3
СОШ „25. мај“

СЕЋАЊЕ НА ЈЕДНО ЛЕПО ДРУГАРСТВО

Има толико људи, толико успомена које време брише, али понеких драгих лица увек ћу се са радошћу сећати. Иначе волим да се дружим и одувек сам имала пуно другарица и другова...

У мом суседству становао је мој, тада најбољи друг, Иван. Био је старији две године од мене, али то нам није сметало да се дружимо. Често бисмо трчкарали једно код другога.

Његов лик ми полако бледи, али његове очи и плава коврџава коса, на којој сам му завидела, памти се. Те очи боје залеђеног планинског потока, временом су постепено мењале боју и прелазиле у зелене. Надам се да су и данас такве. Лице му је благо и увек насмејано. Имао је танке црне обрве, мало прџаст нос и мек танан глас. Фудбал ни друге спортове никада није заволео, па се играо са мном са луткама. Никада се није смејао другоме, нити задиркивао, а то је особина коју сам обожавала код њега. По свему био је мало изузетан (миран), док сам ја била мали „Антихрист“...

Ивана Воинов,
 „Бранко Радичевић“

Веровала сам да ћемо вечно бити суседи и најбољи другови, нераздвојни и да нас ништа не може удаљити. Али десило се нешто неочекивано. Прво сам се ја одселила, после годину дана одселио се он и то у други град. Обоје смо плакали уз обћање да ћемо писати. Али обавезе у школи, а можда и нехат. Тек не дописујемо се.

Само понеки телефонски позив и оно уобичајено:

— Здраво. Како си? Како школа? — И то је све.

Милена Петковић, VI-4
„9. бригада“

Катарина Алексић, VII-1
„Бранко Радичевић“

ПОНЕКАД

Понекад пожелим од тебе писмо, иако се никада волели нисмо.

Уствари, ја сам волела тебе, док си ти волео другу и све иде у истом правцу и све се врти у истом кругу: ја волим тебе, а ти волиш другу.

Понекад пожелим од тебе писмо, иако никада заједно били нисмо, и тако све у круг — ти си ми сада најбољи друг.

Дорина Војиновић, V-4
„3. октобар“

ЗИМА И ЊЕНЕ ЧАРИ

Снежна вејавица веје, веје,
пахуљице своје просипа, сеје.

Радосна деца стижу до брега,
на белом сјајном ћилиму од снега.

Јуре санке и грудве беле
добру децицу да развеселе.

Мисле децје мудре главе
где могу Снешка да направе.

А снег све јаче сипа и веје, веје,
Утонуло у сан дете се смеје.

Лидија Радосављевић, IV-4
„Бранко Радичевић“

ЗИМА

Све је бело, сва у белом
зима дуго шврља селом.

Заледило шумско врело,
све је бело, све је бело.

По прозору слика сваншта,
у сликама њена машта.

Вук ту трчи по белини,
а зец јури по долини.

Медведи дубоким сном спавају
и њушкју не помаљају.

Зима децу сву весели, јер
све се бели, све се бели..

Ивана Целебџић, IV-4
„Бранко Радичевић“

Зима — Виолета Кочевска, VII-4 „Бранко Радичевић“

МОЈА СТРАНИЦА

ОПРОСТИ

Опрости, извини, покушај да схватиш,
знам, да биће ти тешко, дуго ћеш да
патиш.

Извини што напуштам те, одлазим
заувек

где ме нећеш наћи, где ћу бити
скривена од свих
скривена од тебе, од света, ван времена
и осећања...

Знам да ме нећеш лако преболети,
знам и зато ме послушај:
окрени се око себе, осврни се на људе
који те искрено воле и желе ти срећу.
Пронађи девојку, одабери ону
која ће те искрено волети.
Чувај је и не дај да икада оде,
да те напусти без речи, —
као што сам то учинила ја.

Научи је љубави, исповеди јој се,
поклони јој љубав, предај јој се,
али не превине, јер би могла
учинити исто што и ја.

Опрости, извини. Крива сам, знам.
Разумем те, али схвати и ти мене,
моје биће и моја осећања...

X X X

Игра је била све наше благо,
волели смо се, можда, а знали нисмо,
Ипак, остала је само успомена лепа,
царство од снова и од тајни саткано.
А ми смо тада мислили и веровали
да смо једина нераздвојна бића
на овом лудастом и чудном свету.

Бојана

АФОРИЗМИ

Нада је један од оних лекова који не
лечи само продужава патњу.

Не знамо шта је нада док је не изгубимо.

ЖИВИ ЖИВОТ СВОЈ

Живот је кратак, једном се живи,
не криви друге, јер нису криви.

Да је тешко — знам, ал ниси једини
и ниси сам.

Свима нам је исто, нису медени дани
што нам теку,
кроз наше животе као кроз реку.

Живот је, брате, велика гужва,
свакакви људи ходају друмом,
смеју се, плачу, причају, ћуте,
док безброј мисли лети нам умом.
И тако редом из дана у дан
корак по корак кроз овај сан.
И тако често без питања и обећања
волимо и љубимо без осећања.

А кад маске падну, кад се открије и
наличије свих лажи,
тргнемо се и запитамо:

— Какав је ово живот без љубави и без
дражи...?

• • •

САМО НАМ ЈЕ ЉУБАВ ПОТРЕБНА

Око мене је шарен свет
пролазе загрљени парови,
воле се радују животу,
промићу силуете, лебде сенке...

Дах љубави меша се са дахом бола.
Откуда сад бол?

Јави се и када мислиш да смо
најсрећнији,

када смо далеко од туге.

Док гледам друге:

с руком у руци

искрама у очима...

осећам празнину у срцу, јер

и мени је потребан неко

ко ће да ме воли,

ко ће да ме чува,

ко ће бити уз мене, јер

и ја желим љубав,

ону праву, искрену,

које никада није д о с т а.

Бојана Цолић, VIII-1

„В. Караџић“

ДРАГИ ДНЕВНИЧЕ

Данашњи дан ми је био испуњен узбуђењима. Испричаћу, мислим да ће ти се допасти.

Дан је хладан, али нешто ведрији. Моји другови и ја пошли смо да се мало прошетамо до Бање. Река која тече кроз Бању била је залеђена.

Нека безбрижност, весеље и љубав свуда око нас. У сенци дрвећа, гледано са обале, лед се пресијавао и преливао у огроман камен од сребра. Шетачи су посматрали са обале, а понеки и клизали на леду. Одлучимо и ми да отпробамо клизалиште.

Лед је био наизглед дебео, али не и довољно сигуран. Мој друг се врзмао по ивици, правећи се да пеца. Опомињали смо га да лед није сигуран, али узалуд. Правио се важан...

Одједном зачуло се само једно „КРРРРЦ, кррррр-ц и друг је већ био у води. Река није била дубока, али сви смо скочили другу у помоћ. Био је скроз мокар. Мало смо му се подсмехнули али није шала, био је озебао. Одвели смо га кући саветујући му да то више не ради. А ово је уједно и опомена другима да се не шале на леду, јер могла је река бити и дубља...

Силвана Урсловић, V-2
„Бранко Радичевић“

Виктор Бранковић, VI-1
„Б. Радичевић“

НЕ, НЕ

Не, немој отићи!
Не желим да будем сама ове ноћи.
Не, не желим да Те с другом делим.
Јер, знај, ја волим само Тебе,
и желим Те само за себе.

Молим Те, покушај да схватиш
тешко је кад патиш,
да срце много боли
када се не добије оно
што се жели и што се воли.

Не, не слушај никога сад кад свира,
јер музика моје срце дира.

Не, не остављај ме саму,
молим те, и послушај бар још једном
да схватиш, да још увек
В О Л И М Т Е!

Душица Тодоровић, VI-1
СОШ „25. мај“

Дорица Војиновић, V-4
„3. октобар“

ЉУБАВНА ПОЕЗИЈА

ВОЛИМ ТЕ

Бојао си се да те не волим довољно,
молила сам друге да те схвате,
када сам се уморила од доказивања,
био си превише поносан да ми кажеш:
„Волим те“.

Сада, када те сретнем на улици,
погледом у твојим очима тражим љубав,
и док стојимо и причамо као страници,
обоје знамо да једно другоме требамо,
кријемо погледе и нешто неважно
причамо.

Ипак смо исувише поносни
да признамо да се још увек
волимо.

Наташа Младеновић, VIII-1
„Вук Караџић“

ШТА ЈЕ ЉУБАВ

Љубав је дрво, плод му је срећа.
Љубав је бајка о којој се сања.

Љубав је књига, човек и луг,
љубав је најбољи човеков друг.

Љубав је песма о којој се пише,
она је цвет који надалеко мирише.

Љубав је лепо и ружно,
љубав је срећно и тужно.

Љубав те прогања и жели,
она те унесређује и весели.

Љубав је топло и хладно,
љубав је вика и дрека,
ЉУБАВ је све за човека.

Па шта је љубав?

ВРАТИ СЕ

Био си мој први вољени,
са тобом сам научила да волим
и будем вољена.

Не знам да ли ти је друга срце узела,
тек, ти си отишао када сам од љубави
највише очекивала.

Наташа Младеновић, VIII-1
„Вук Караџић“

БАЧКА ТАЈНА

Ђачке тајне, ђачке тајне,
могу бити дуге и бескрајне,
У свакој по једна љубав вири
и тако се другарство шири.

Тајне су мале, али слатке јако,
у њима ужива свако:
свако своју тајну има
и њу не казује свима.

Понекад се дели са другом или
другарицом
а најчешће се дели са птицом.
И тако ђачке тајне остају дуге и
бескрајне.

Бојана Јаношевић, VII-4
„П. Радовановић“
Злот

Бобан Радосављевић, VI-1
СОШ „25. мај“

ПРВИ КОРАЧИ

ПРОЛЕЋЕ

У старо гнездо
једна ластва слеће,
под кровом куће
најављује пролеће.

Доле у луту
песма се чује,
то славуј
пролеће најављује.

На ливади
деца за лоптом јуре,
пролеће је стигло
сви се некуд журе.

Валентина Станковић, V-4

ЛЕДЕНИ ДВОР

Био један двор ледени
и у њему
краљица студени.

У двору је сада
ужурбану све
да сви спреме
беле дарове.

Зима је сада
села на престо,
јер њена владавина
не бива често.

Ивана Целебрић, IV-4
„Б. Радичевић“

ТЕБИ

Ти си мој сан,
моја љубав,
мој бели дан.

Ти си оно
што нико не зна,
оно што волим ја.

Мој свет си ти,
мој сан су
твоје плаве очи.

Владимир Типша, V-5
„9. бригада“

МОЈА ОЛОВКА

Моја оловка лепо пише,
пише да те волим највише.

Пише адресе и топла писма,
пише чак и сломљена орца.

Кад моју оловку душа заболи,
ја знам да некога лудо волим.

Кад ја волим и она уздише
и тада најлепше уме да пише.

Небојша Савић, V-3
„29. новембар“

ПРАВО БОГАТСТВО

Ја немам ништа,
а имам све.
Имам мајку
која воли мене.
Имам баку која ме
нежно греје
и брата који се
стално смеје.

Мој ујка је
високог раста, —
па зар то није
суштина богатства.

Магдалена Марић, IV-2
„29. новембар“

МОЈ ОМИЉЕНИ КУТАК

Омиљени ми кутак у кући је моја соба. У њој проводим највећи део времена. Ту је мој свет. После часова ту решавам своје домаће задатке. У слободном времену читам, слушах музику, или се играм са другарицама.

У витрини, поред књига за децу, моју собу красе неколико лепих лутака. Оне ми праве друштво. Играм се па чак и разговарам са њима. Али што сам старија, све више другујем са лепом књигом.

Али понекад ми је и досадно у моме кутку, па не знам шта да радим са собом. Тада се попнем на прозор и посматрам свеже плаветнило неба. Прозор је увек отворен, па слушах цвркулт птица, а поветарац завири у моју собу и доноси ми разне приче.

Суботом се улепшавамо мој кутак и ја. То је дан великог спремања и стављања ствари сваку на њено место. Осталим данима имам много обавеза, али стално мислим на свој кутак и када нисам у њему, јер он је део мене.

Милена Петковић, VI-4
„9. бригада“

Горан Милановић, VI-1
„9. бригада“

ЗИМА

Зима по путу
шета у белом капуту.

Откад је прешла наш праг,
свуда оставља бели траг.

И све су улице беле
малу децу веселе.

Парк је сада пуст,
а снежни покривач густ.

Ива Бојовић, IV-4
„Б. Радичевић“

Велибор Станковић, VIII-1
СОШ „25. мај“

СТИЖЕ ПРОЛЕЋЕ

Из зелене траве
вире љубичице плаве,
то је добар знак
ускоро ће топли зрак.

Сунце шаље топле зраке
за све вредне добре ђаке,
за све птице, биљке, цвеће,
јер стигло нам је пролеће.

Висибаба и љубичица
то су цвета два,
који најављују
долазак пролећа.

Милена Аничић, III-3
„9. бригада“

ПОЕЗИЈА ЈЕ НЕПРЕКИДНА СВЕЖИНА СВЕТА

Ти си пролећа
нови весник
због тебе сам, ето,
постао песник.

Х Х Х

Природа се буди
и мирише трава,
заљубљено срце
не може да спава.

Х Х Х

Ружа цвета,
а пупољак дрема,
ништа слабе
од љубави нема.

Х Х Х

Мани се љубави,
то су тешке бригае,
док идеш у школу,
прихвати се књиге.

Х Х Х

Каква љубав,
какве трице,
узми књигу,
б а л а в и ц е.

Х Х Х

Цвеће отвара
своје латице
и поздравља
росне капљице.

Х Х Х

Ти си као ја, —
јабуко, са гране,
не могу те дохватити
ни са које стране.

Х Х Х

Ја у срцу чувам велико благо,
не желим да ми га ко украде.
Само ћу теби рећи
како ћеш то благо стећи.

• • •

ДРВО

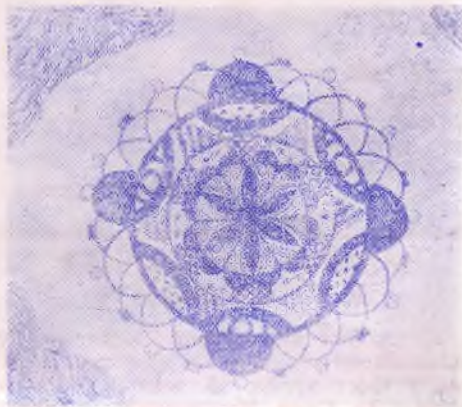
Крај бакине куће
расте једно дрво,
и увек чим устанем,
његове гране помиришем прво.

• • •

ЖЕЉА

Желела бих да сам Сунце,
над тобом бих сијала,
или да сам лопта,
с тобом бих се играла.

Желела бих да сам оловка, —
мноме би писао,
или да сам цвет, —
Ти би ме мирисао.

Мирјана Станковић, VI-1
„9. бригада“

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ — ПЕСНИЦИ ЗА ДЕЦУ

ПОГОДИ КАКО СЕ РАСТЕ

ЗАГОНЕТКА (одломак)

Погоди како се расте.
Погоди како се лако
стигне до крова,
до ласте,
облака пуног кише,
до неке звезде далеке
и више
и још више
у чудне висине плаве.

Погоди да ли кроз кратку,
кроз ногавице,
рукаве,
док нека снага у теби
и нека лепота у теби
право до сунца води?

Зажмури — па погоди.

Мирослав Антић

• • •

ПРОЛЕЋНИ САН

Пролеће је пуно среће.
Све се буди и замеће.
Рођа с јута на кров слеће.
Птић сањари да узлеће.
Ко не воли да се креће
— заволеће у пролеће.

Пролеће је доба среће.

Дрво нови шепир меће.
Лептир броји пољско цвеће.
Ветрић као да не зна где ће,
као добри дух се шеће
— залутаће у пролеће.

Светозар Радишић

УМРО МИОДРАГ БУЛАТОВИЋ

Истакнути књижевник Миодраг Булатовић (61) умро је од другог инфаркта, у шест ујутро 15. марта, у Институту „Др Сима Милошевић“ у Игалу.

ИДЕ МАМА И ВОДИ ЧЕТИРИ ДЕВОЈЧИЦЕ

Иде мама улицом и води четири девојчице.

Мама каже:
— Купићу једну ташну.
Четири девојчице кажу:
— И четири ташнице. И четири ташнице.

Мама каже:
— Купићу један чешаљ.
Четири девојчице кажу:
— И четири чешљића. И четири чешљића.

Мама каже:
— Купићу једну велику мараму.
Четири девојчице кажу:
— И четири мале мараме. И четири мале.

Мама каже:
— Купићу једну рибаћу четку.
Четири девојчице нису ништа рекле.

Драган Лукић

• • •

БАШ ЈЕ ЛЕПО

Баш је лепо
кад деца праве нered
размештајући
столице по кући

Баш је лепо
кад су деца немирна
пењући се на дрво
и цепајући панталоне

Баш је лепо
кад дете трчи и ваља се
по трави

Баш је лепо кад родитељи
нису досадни
и нервозни
и пуштају децу
да природно расту

Божидар Мандић

БУНТОВНИК НА ФИЛМУ, БУНТОВНИК У ЖИВОТУ

Да је у животу Џејмс Дин би осмог фебруара ове године навршио 60 година. Ни данас, 35 година после његове смрти, његова слава не тамни, нити је неко успео да је потпуно објасни...

Да ли је Џејмс Дин био болесно амбициозан, опседнут славом, без мира, фрустриран, арогантан, претун мржње, заљубљен у самог себе...? Све то тврди амерички писац Берни Хоскинс у биографији „Џејмс Дин — побуњеник Холивуда“. Хоскинс је разговарао са људима који су Дина добро познавали, копирао по архивима холивудских филмских студија.

Око Џејмса Дина су се намножиле легенде. Већ је 35 година мртав, али је још бесмртан. Тридесетог септембра 1955. године, на путу за Салинас, у пуној брзини, налетео је својим сребрнстосивим „поршеом“ на „форда“ који му је јурио у сусрет. Издахнуо је на лицу места а тек што је напунио 24 године.

И дан-данас он има милионе обожаваца, и дан-данас се приређују права ходочашћа на његов гроб; ни до дан-данас Холивуд није измислио новог Џејмса Дина. Упркос свему, њега нико, у ствари, није познавао. Према спољ-

њем свету је био хладан, али је у суштини био рањив и јако осећајан. Имао је осам година када му је умрла мајка. Њену смрт никада није преболео. Неки суседи тврде да је Џими био прави „мамин синчић“. Пре спавања је увек мами писао писма и стављао јој их под јастук. Рођаци су га исмевали зато што је писао песме и свирао виолину.

Када је дошао у Холивуд, са њим је дошао и један нови тип глумца: тип који се никада није прилагођавао, који свемоћне филмоке газде није мољакао за улоге, који је стрпљиво чекао своју прилику.

Филмови су му „Источно од раја“, „Бунтовник без разлога“ и „Див“.

Пре 200 година умро је МОЦАРТ

Моцарт је научио да свира на клавиру пре него што је научио да пише. Обишао је све европске дворове где су се сви чудили његовој вештини. Пророчали су му велику каријеру пијанисте. Погрешили су. Дечак није желео само да свира туђе композиције и постао је један од највећих композитора света.

ЧУДО ОД ДЕТЕТА
Моцарт, 1767. године

ЗАБАВНА СТРАНА

ДОМАЋА ТОП — ЛИСТА

1. Дино Дворник — „Јаче манијаче“
2. Регина — „Ставај“
3. Црно вино — „Волех“
4. Галија — „Још увек сањам“
5. Здравко Чолић — „Ђаје ШУКАРИ-ЈЕ“

Андријана Јоцић и
Весна Јоцић, VII-1
Злот

• • •

STRANA TOP — LISTA

1. BOVI JOVI — „Bluze of Glory“
2. George Michel — „Freedow“
3. Poison — „Unskinj Bop“
4. M C Hammer — „Pray“
5. Iron Maiden — „Haly Smoke“

DUO „DD“ (Danijela i Dragana)
„9. brigada“

• • •

КОМБИНАЦИЈА ШКОЛА — ПЕСМА

1. Почетак школске године — „Пла-каћу сутра“
2. Бачка љубав — „Мени се, душо, од тебе не растаје“
3. Јединица у дневнику — „Ми смо јачи и од судбине“
4. Пред писани задатак — „Вади зуб“
5. ФИЗИКА — „Ти немаш права на мене“
6. Мүзичко образовање — „Док сви-ра радио“
7. Географија — „Сунце на западу“
8. Физичко васпитање — „С тобом ми је најбоље“

9. Дневник (школски) — „Ти си мо-ја судбина“
10. Крај школ. године — „Крај је, беби“

Марија Филиповић и
Маја Илић, VI-5
„3. октобар“

• • •

ЉУБАВ

Наставник прекорева Микицу:
— Ти не осећаш никакву љубав пре-ма граматичи —
Микица ће на то:
— Осећам ја, али немам среће у љу-бави.

• • •

ПОЧЕТАК

— Добро, испричајте ми све од почет-ка, — каже психијатар пацијенту.
— У почетку беше само небо и зем-ља, — одговори пацијент.

• • •

ДРВОСЕЧЕ

У кафани дрвосече пију и хвале се:
— Једном сам за два дана посекао хектар шуме, — каже јетан.
— А ја сам једном секао дрва у Са-хари, — каже други.
— У Сахари? — па тамо је пустиња.
— Сада јесте, — одговори овај други.

Ирена Тодоровић, VIII-3
„Вук Караџић“

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Ирена Тодоровић, (VII)
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Јованка Милковић, проф.

УРЕДНИЦИ:

Данијела Костић, VII
Марија Филиповић, VII
Андријана Јоцић, VII
Марија Новаковић, VI

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних ин-тересних заједница друштвених делатности и запошљавања. Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редак-циони одбор ученика: Миомир Цирак, (VII), Драгана Меркл (VII), Марија Филиповић (VI) („3. октобар“), Данијела Костић (VII), Драгана Маринковић (VII), Милена Петковић (VI), Ивана Мило-шевић (V) („9. бригада“), Младен Недељковић (VII), Марија Но-ваковић (VII), Снежана Раишић (VII), („29. новембар“), Алексан-дра Јовић (VII), Јелена Раденковић (VI), Ана Филипов (VII), („Бранко Радичевић“), Ирена Тодоровић (VIII), Маја Маринковић (VIII), („С. Милковић“), Андријана Јоцић, VII, Весна Јоцић (VIII) („П. Радвановић“), Небојша Филиповић (VIII), („Б. Јакшић“).

☆ Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се ☆ Оснивач: Општинска конференција ССО ☆ Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор ☆ Тираж 6.000 примерака ☆ Метер: Вранислав Митревски ☆ Штампана: Штампарија „Вакер“ — Бор.
